

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Com parlarem quan estigui aprobada la Lley de Difamació

A n' en Moret li dirém àngel.

Al ministre d' Hisenda y al duch d' Almodóvar, arcàngels.

A n' en Concas, serafí de mar.

A n' en Gasset, querubí de terra.

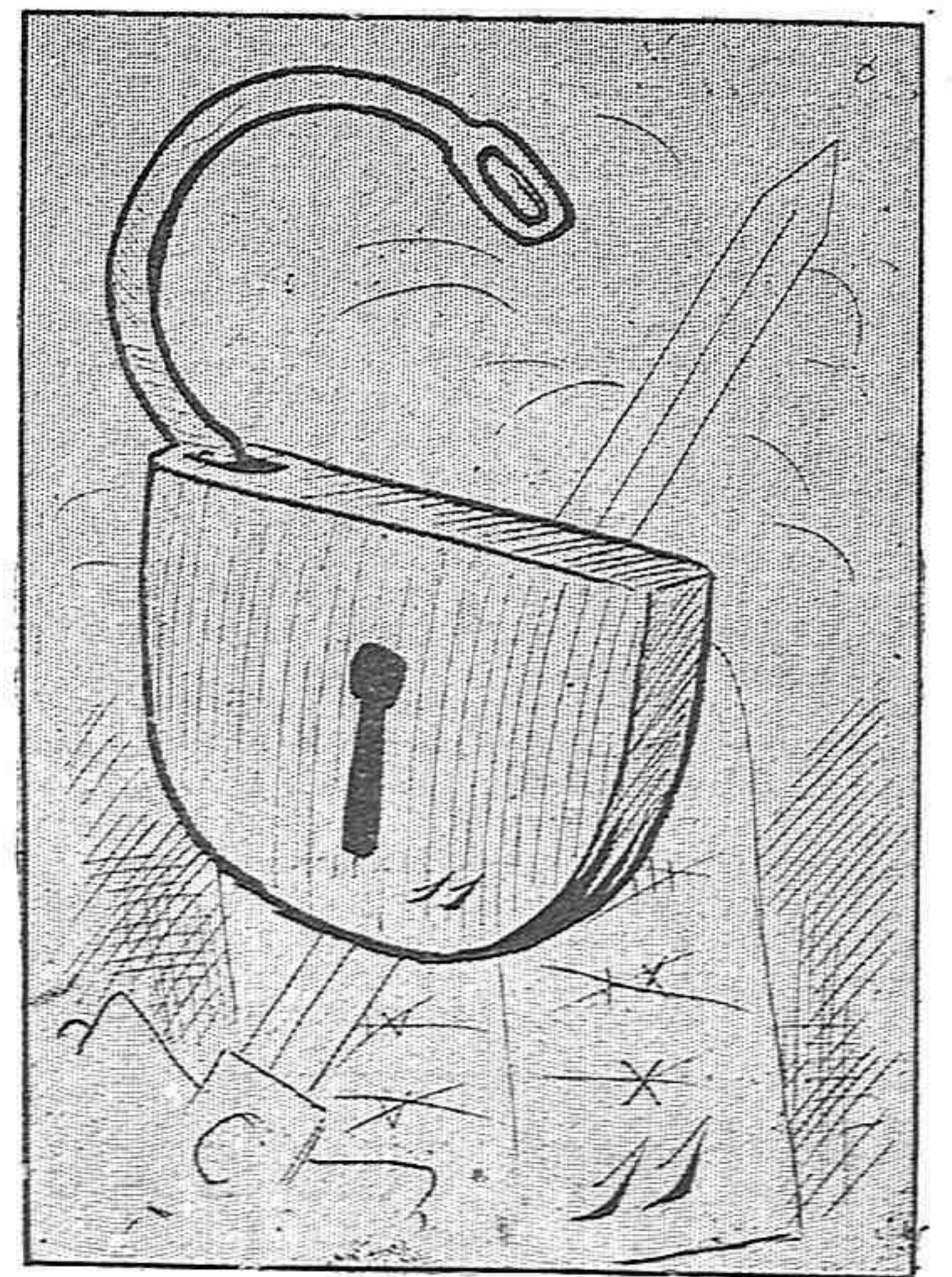
A n' en Romanones, cándida paloma.

A n' en García Prieto, sant.

A n' en Santamaría, verge.

Y acabarem la lletania exclamant:
Patrona dels espanyols,
preguem sempre per nosaltres.

La nuvolada del dia 16

—Obrim, obrim el parayguas, porque estich veyent que aquesta tamborinada va a descarregar sobre 'l meu cap.

De segur que aixó de la excomunió cardenalicia fou lo que va fer més frenta a aquell parell de liberals estantissos, avuy candidats a la gloria eterna. Quina desditxa, si arribessin a morir sense rebre los santos sacramentos y la bendición apostólica!

Un periódich francés diu que si a Algeciras no hi

ha prou locals pera allotjar a tots els diplomátichs assistents a la Conferencia, la cosa té fácil arreglo. Se sortirà d'apuros, destinantne dos a cada lit. Y si s'procura que 'ls que hajan de dormir junts representin a potencias gelosas y rivals, millor que millor. Roncant plegats poden arribar fàcilment a una bona inteligencia. Per lo que respecta als diplomátichs espanyols, no hi ha que passarne cap cuidado. Aquests ja tenen la costum de dormir a la palla.

En la primera sessió del Ajuntament de Madrid se van creuar las següents paraulas entre 'l socialista Iglesias y 'l torero Mazzantini:

—Es precis—deya 'l primer—que 'ls obrers sápi-gan qui son els que enganyan al poble.

—Els qu'enganyan al poble son els que viuhen d'ell,—interrompí 'l segón.

—Que van per mi aquestas paraulas?

—Si ho digués per vosté, ho repetiria en la plassa pública.

Bé comensa la seva carrera política l'ex-matador de toros. Pero, per lo vist, no valia la pena de que cambiés d'ofici.

Perque, com a regidor, al voler clavar el primer parell de banderillas, ja ha tingut que saltar la barrera.

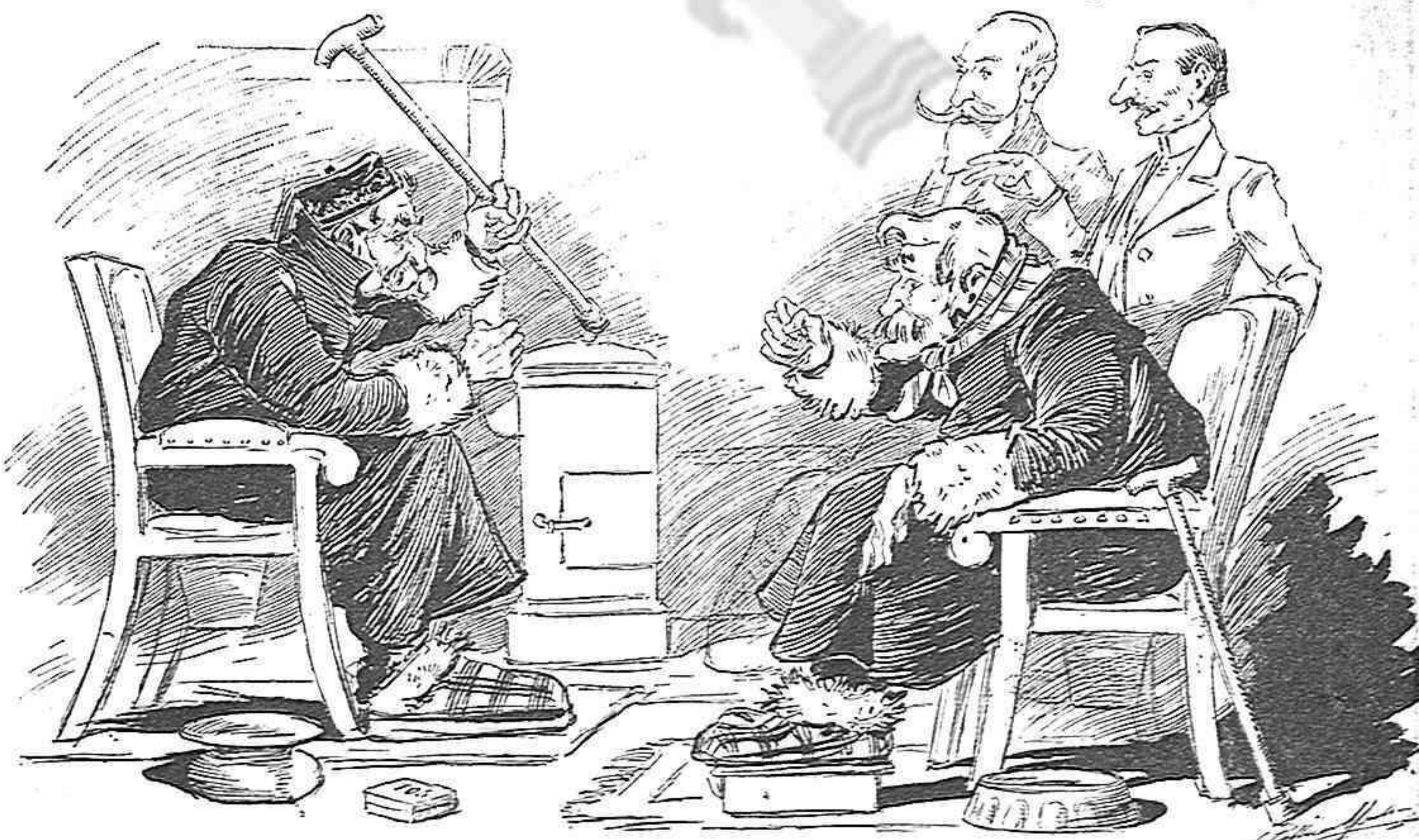
El poble demana pá. ¿Y qué fa 'l govern? Girarse d'esquena al poble, y rebatres sobre la premsa, dihentli:

A callar tocan

MORET:—El candau ja 'l tinch a punt. Lo que no trobo es la clau per tancar-lo.

El desafío Montero-Vega Armijo

—Me has puesto en la faz la mano...
—Anciano, la lengua ten...
Tots dos varen espantarse ..
y no va passar res més.

—Ja que tú representas al poble, menja 'per 'ell: té, menja mordassa!

Parla en Montero Ríos sobre la conferencia d'Algeciras, y afirma que, segons el seu modo de veure, la pau ha de guanyar molt ab ella.

¡Mientras no sigui la pau eterna del difunt Mecol..

A continuació afegix: «Nuestra alianza con Inglaterra no necesita tratados secretos ni otros requisitos. Tenemos mucho de común con el pueblo inglés.»

Ja ho crech, berrangol.. Lo qu'es als inglesos, encare que volguém, no 'ns els traurém pas may de sobre!..

L'ex-ministre Osma ha visitat Barcelona, y ha sigut objecte de grans atencions y obsequis per part dels conservadors y d'alguns regionalistas.

L'exministre Osma té dugas glorias, en forma de alas, ab las quals pot remontarse a las més altas regions de la immortalitat. Es l'autor de la ley dels alcohols que té perturbada a mitja Espanya, y de la derogació de la ley de contrabando y defraudació, que deixa impunes als estampilladors del dret exterior.

Fan bé 'ls conservadors barcelonins, y sobre tot els regionalistas, en arraparse a la corda d'aquest globo aerostático. Tan amunt se'n aniran que 'l concepte públich prompte 'ls perdrá de vista.

Pregunta:

¿Quins efectes produheixen las circulars de la Fiscalia del Suprem, recomenant rigor contra la premsa, als Tribunals de Justicia?

Resposta:

Un efecte anti-circulatori. De moment paralisan la circulació de la sanch en las venas dels periodistas.

Reconeix en Teodoro Baró que ab els cambis de governants que hi ha hagut a Espanya en aquestes últims temps, no s'regiria ni una botiga d'ultramariños.

De manera que qualsevol botiga d'adroguer segeix més bona marxa que la desballestada botiga del Estat.

Y digui, D. Teodoro:—De tot aquest desgabell, també 'n tenim la culpa 'ls republicans?

Epigolat en un periódich francés.

Un diputat passa las vacaciones entre 'ls seus electors, y diu:

—No 'us cregueu pas que haja perdut el temps. Durant l'última legislatura he dirigit 132 preguntas al ministre.

Réplica d'un elector:

—Si que, amigo, ha d'estar poch enterat, quan necessita preguntar tantas cosas.

A Sant Feliu de Guíxols el poble va obsequiar al alcalde de R. O. ab una estrepitosa xiulada, a consecuencia de la qual l'alcalde de R. O. va presentar la dimissió.

De manera que no es del tot cert el vell adagi, sino tot lo contrari: «Pot més qui xiula, que qui piula.»

Llegeixo:

«Se diu del Vaticá que s'proposa adoptar ciertas midas de carácter disciplinari, al objecte d'evitar las tendencias regionalistas que mostran alguns bisbes.»

Traslado al cardenal Cassanyas:

¡Y cuidado a relliscá, me caso ab el Vaticá!..

Jhon Burns, el ministre obrer d'Inglaterra, que 'l día del seu nomenament anava com un operari, ja va avuy vestit de senyor.

Alguns dels seus correligionaris ho extranyavan y comensaren a murmurar d'aquesta súbita transformació en la indumentaria del seu representant; pero Jhon Burns els hi va donar una explicació satisfactoria que no deixa de ser graciosa.

Heusela aquí:

—Un empresari de figuras de cera m'ha fet la figura, y va venirme a trobar a veure si volia cedirli per 'ella 'l vestit que portava al ser nomenat ministre, a cambi d'un de nou, confeccionat al meu gust. Naturalmente, vaig acceptar el tracte, y vens aquí explicat com sense gastar un céntim, puch anar vestit de senyor, fent la pols als meus companys de ministeri.

Aquesta anécdota, que pinta l'esperit utilitari de Inglaterra, ha sigut en aquell país molt celebrada.

Vaja, Sr. Moret, no 'ns fassi por d'aquesta manera. ¿Que s'pensa que 'ls periodistas tenim singlot? El projecte de difamació desi'l d'una vegada y no se'n recordi més. ¿Qué 'n treuria al cap-de-vall de que 'ls periódichs deixessin de censurar-lo, si l'esperit públich, completament incoercible, ho faria per ells, y cent vegades més fort que 'ls mateixos periódichs?

Homes tan bragats com vosté no han d'apelar a tals habilitats, que després de tot resultan completament estérils. Millor es afrontar el judici de l'opinió sense encaparrarshi poch ni molt, atenentse al sabi proverbi catalá: «Afortam y digam moro.»

O digam moret, qu'encare vé més a tom.

El Sr. Nadal y Vilardaga va reunir l'altre dia a mitja dotzena de fracassats pera tractar de reconstituir el partit conservador de Barcelona.

Ja es tart per una empresa semblant. Els morts no resuscitan.

Pot existir encare Nadal; pero ¡ay! s'han acabat els turróns!

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Tu-de-la.
- 2.ª MUDANSA.—Pillastre—Pollastre.
- 3.ª TARJETA POSTAL.—Los misterios de Barcelona.

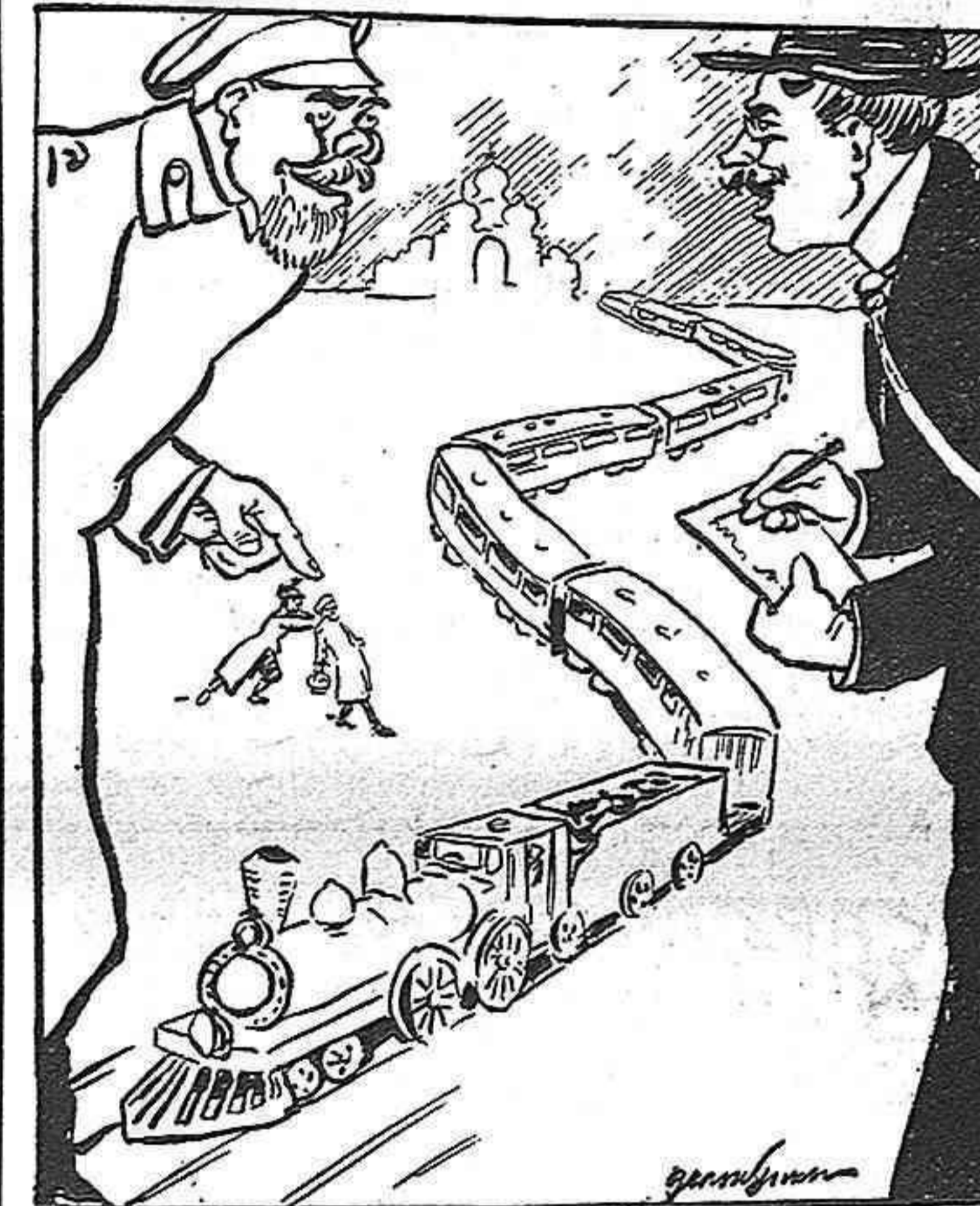
LA CARICATURA AL EXTRANJER

El regalo de Cap d'Any

—Tria tú mateix, pare.

El carrilet

Y donchs ¿no marxa 'l vostre carril rus?
—¡Oh! Deixeu que 'l zar hi puji... Veureu com se'n va tot sol.. cap a la frontera.

(De L'Assiette au beurre)

4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Erotida.

5.ª GEOGRÁFICH.—Al cul del sach se troban las engrunas.

Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Raimundo Torroja Valls, A. Cararach, Un carquiñoli, Estanislao Margalef, Dos reventa freres, Enrique Reig y Pairot, Dolores Fuertes de Barriga, y El Patriarca de las Indias.

CORRESPONDENCIA

Caballers: Francisco Duaygües y Flix, Pallejá de Reus, El pobre pare de l'Andreu, Dos reventa freres, R. Massoni R., T. M., El Patriarca de las Indias Pastanagals, G. P. (El Noy de la Gornalera), y Perriti Castañeti de Breda: No hi ha res a fer.

Caballers: Fe de la Flor, Enrich Bofill, Carles de La-violá: S'hi farà alguna cosa.

Caballer: J. Faiges Canals: ¿Qué vol dir aixó de ja fa alguns tres anys?... Vaja, pleguem!—M. Soler: No canti aquestes cantars... que li aixafaran la guitarrá.—J. Orriavan: El seu sonet m'ha deixat fret.—F. Pous: La mar tranquila—la nit serena—La luna brilla—sobre l'arena... ¿Vol que li digui?—¡No val la pena!—Andresito: Rebut y gracias.—Antonet: ¡Quina venta de braguers a can Clausolles, si publiquesim aquestes xistós!—A. M. V.: ¡Ave Maria Virissima, y qu'és dolent tot aixó!—Salvador Roig y Ribas: No 'ns acaba de xocar.—L'Andreu francés y la Nuria: Entra en cartera.—J. Bosch y Romaguera: Agrañim l'envío.—Bohemi: No se'n refiñi massa.—P. M. R. Conté alguna cosa gracioseta; pero el conjunt de la parodia no 'ns va.—S. S. (Teyá): ¡Pobra mare patria, ja n'és de desgraciada ab uns fills poetes aixís!...—Antoni Castells: No tingui por, no li dirém.—J. Costa Pomés: La que s' refereix als Reys no es possible pel motiu que li dirá el Sr. Castells. Gracias per tot.—Hermenegildo Parés y Andreu: Es massa trist y massa desconsolador.—Félix Cana: Gracias... No hi ha de qué.—P. C. F., B. J., P. R., T. F., y N. S.: No podem insertar las cartas que 'ns remetan, per varias rahons.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª